

د یونس نبی کتاب

د کتاب پېژندنه

د یونس نبی کتاب د سپېڅلي کتاب د نورو پیغمبرانو د کتابونو سره فرق لري، دا د یونس نبی په هکله یوه کیسه ده. په دې کتاب کې مونږ یو نبی وینو چې سرغړونه کوي، خو بې دینه او کافران کشتی چلوونکي توبه وباسي او یو قدرتمند پاچا خپل ځان عاجز کوي. دا کتاب د یوې پوښتنې سره پای ته رسېږي چې په هغه کې ټولو لوستونکو ته یوه وینا ده: ایا دا ستاسو دپاره ښه خبره ده چې خدای ستاسو د دښمنانو سره مینه وکړي؟ خدای یونس ته وویل چې نینوا یعنې د آشور د لویې امپراتورۍ پایتخت ته لاړ شي، یعنې د اسراییلو سرسخته دښمنانو ته. خو یونس نه غوښتل چې د خدای د پیغام سره هلته لاړ شي، ځکه چې هغه په دې باندې باور درلود چې خدای به د ښار د جوړولو نقشه عملي نه کړي. سره له دې چې تگ ته راضي نه و، خو بیا یې هم اطاعت وکړ او په پای کې کله چې د هغه د عذاب او فنا کېدلو پیغام رښتیا نه شو، نو غمجن شو.

دا کتاب په خپل مخلوق باندې د خدای د مطلق حاکمیت تصویر ښکاره کوي. خو د ټولو نه زیات دا تصویر خدای د مینې او رحمت د خدای په توګه څرګندوي چې دا غوره ګڼي د دې په ځای چې د خپل قوم دښمنانو ته سزا ورکړي او له منځه یې یوسي، هغوی وژغوري.

د موضوعگانو لست

یونس او کشتیوانان: ۱ فصل

د یونس لومړنی دعا: ۲ فصل

یونس او د نینوا خلک: ۳ فصل

د یونس دوهمه دعا: ۴ فصل

یونس د خښتن خڅه تنبتي

۱ یوه ورځ خښتن د امتای زوی یونس ته وویل: ﴿۲﴾ «د

نینوا لوی ښار ته لاړ شه او په ضد یې وعظ وکړه. ځکه ما ولیدل چې د هغه ځای خلک څومره بدکاره دي.» ﴿۳﴾ خو یونس په بلې خوا روان شو، په دې خاطر چې له خښتن خڅه و تنبتي. هغه یافا ته لاړ او هلته یې یوه کشتی ولیدله چې هسپانیې ته روانه وه. هغه خپله کرایه ورکړه او د کشتیوانانو سره سپور شو چې هسپانیې ته سفر وکړي او د خښتن خڅه لېرې شي.

﴿۴﴾ خو خښتن په بحیرې باندي یو قوي باد نازل کړ او دا توفان دومره تېز ؤ چې هغه کشتی د ماتېدلو په خطر کې وه. ﴿۵﴾ ټول کشتیوانان ووېرېدل او هر یو خپل خدای ته فریاد وکړ. هغوی بارونه بحیرې ته ورگوزار کړ، ترڅو کشتی سپکه شي. خو یونس د کشتی دننه لاندې ننوتی ؤ او هلته په درانه خوب ویده ؤ. ﴿۶﴾ د کشتی مشر هغه ته ورغی او ورته ویې ویل: «څنگه ویده پروت یې؟ پاڅه او خپل خدای ته فریاد وکړه! کېدای شي چې هغه په مونږ باندي رحم وکړي او زموږ ژوند وژغوري.»

٧) بيا هغو كشتيوانانو يو بل ته وويل: «راځئ چې پچه واچوو چې

دا معلومه كړو چې دا بلا د چا له امله په مونږ باندې راغلې ده.»

هغوی پچه واچوله او پچه د یونس په نوم وختله. (٨) بيا هغوی د

هغه څخه پوښتنې وکړې: «مونږ ته ووايه چې په دې کې څوک

ملامته دی چې دا بلا یې په مونږ باندې راوستې ده؟ ته څه کار کوي؟

د کوم وطن څخه راغلی یې؟ د کوم قوم څخه یې؟» (٩) هغه په

ځواب کې وويل: «زه يو عبرانی يم او د څښتن، د اسمان د خدای

چې بحيره او ځمکه یې جوړ کړي دي، عبادت کوم.» (١٠) یونس

هغوی ته وويل چې زه د څښتن څخه تښتم. نو کشتيوانان ډېر

ووېرېدل او ورته وپې ويل: «دا تا څه وکړل!»

١١) توفان نور هم زیاتېده، نو هغوی د هغه څخه پوښتنه وکړه:

«مونږ تا سره څه وکړو چې توفان ودرېږي؟» (١٢) هغه په ځواب

کې وويل: «ما پورته کړئ او بحیرې ته مې ورگوزار کړئ، نو توفان

به غلی شي. ځکه زه پوهېږم چې دا لوی توفان زما له امله په تاسو

باندې راغلی دی.» (١٣) د دې په ځای کشتيوانانو هڅه وکړه چې

کشتی وچې ته وباسي. هغوی د خپل ټول قوت څخه کار واخیست،

خو توفان نور هم زیاتېده او هغوی څه ونه شو کولی. (١٤) بيا هغوی

څښتن ته فریاد وکړ: «ای څښتنه، د دغه سړي د وژلو په خاطر مونږ

مه مړه کوه او د هغه د مرگ مسوولیت زموږ په غاړه مه اچوه، ځکه

چې تا ای څښتنه، په خپله خوښه دا کار کړی دی.» (١٥) بيا هغوی

یونس پورته کړ او بحیرې ته یې ورگوزار کړ او توفان سمدستي غلی

شو. (١٦) په دې کار هغه سړي د څښتن څخه ډېر ووېرېدل او

هغوی څښتن ته قرباني وړاندې کړه او نذرونه یې ورکړل.

١٧ خښتن يو لوی ماهي ولېره چې یونس ژوندی تیر کړي او یونس درې ورځې او درې شپې د ماهي په گډه کې و.

د یونس دعا

٢ ١ د ماهي د گډې څخه یونس خپل خښتن خدای ته دعا وکړه:

٢ په خپل تکلیف کې مې ای خښتنه

تاته غبر وکړ

او تا ځواب راکړ

د مړو د نړۍ د ډېر ژور ځای څخه

ما فریاد وکړ د مرستې په خاطر

او تا واورېده

٣ تا زه ژورو اوبو ته ورگوزار کړم

د بحیرې تل ته

او سیلاب راگېر کړم

او زما په سر تېرې شوې ستا زورورې شپې

نو ما وويل چې زه شړل شوی يمہ (۴)

ستا له نظره څخه

خو بيا به هم زه سترگې واړوم

ستا د سپېڅلي کور خواته

اوبه راباندې راغلي او ساه اخيستی نه شم (۵)

او شوې راچاپېرې له ما د بحيرې اوبه

زما د سر څخه راتاو شول د بحيرې وانښه

ورسېدم زه دغرونو بېخ ته (۶)

لاندې ځمکې تل تر تله راگېر کړمه زه

خو تا راووپستم ژوندی د مرگ له کندې څخه

ای څښتنه زما خدایه

کله چې وتله زما ساه (۷)

نو ته مې رایاد کړلې څښتنه

او زما دعا ورسېدله تاته

چې بې ارزښته بتانو ته کړي عبادت څوک (۸)

هغوی پرینبی خپل امید دی د خدای د تلپاتې مینې

خو د شکرگزاری په کولو سره (۹)

زه به وړاندې کړمه تاته قرباني

او ما چې منلی نذر، زه به یې ورکړمه

راځي خلاصون د څښتن له خوا نه

(۱۰) بیا څښتن په ماهي باندې امر وکړ او ماهي یونس وچې ځمکې ته ورگوزار کړ.

یونس د څښتن اطاعت کوي

۳ (۱) بیا په دوهم ځل څښتن یونس ته وویل: (۲) «همدا اوس

د نینوا لوی ښار ته لاړ شه او هغه پیغام خلکو ته اعلان کړه چې زه

یې تاته درکوم.» (۳) نو یونس د څښتن خبره ومنله او نینوا ته لاړ.

نینوا یو ډېر لوی ښار ؤ چې په ګرځېدلو کې یې درې ورځې لګېدلې.

(۴) یونس د ښار په منع کې روان شو او د یوې ورځې له ګرځېدلو

څخه وروسته هغه خلکو ته داسې اعلان وکړ: «نینوا به په څلوېښتو

ورځو کې وران شي!»

٥ د نینوا خلکو د خدای په پیغام باندې باور وکړ. نو هغوی دا

اعلان وکړ چې هر یو تن باید روژه ونیسي او ټول خلک د لوی څخه نیولې تر کوچني پورې باید د ویر کالي واغوندي، ترڅو دا وښايي چې توبه یې ويستلې ده.

٦ کله چې د نینوا پاچا د دې خبرې په هکله واورېدل، هغه د

خپل تخت څخه پاڅېد، خپله چپنه یې وويستله، د ویر کالي یې واغوستل او په ایرو باندې کښېناست. ٧ هغه د نینوا خلکو ته

داسې یو اعلان وکړ: «د پاچا او د هغه د درباریانو له خوا یو حکم

وشو چې هېڅوک دې څه نه خوري. ټول خلک او حیوانات، پادې

او پسونه د خوراک او د څښاک څخه منع دي. ٨ ټول خلک او

حیوانات باید د ویر کالي واغوندي. هر یو باید په جدي توګه خدای

ته دعا وکړي او د خپلو بدو کارونو او زور زیاتي څخه لاس واخلي.

٩ څوک پوهیږي؟ کېدای شي بیا هم خدای خپله پرېکړه بدله کړي

او د خپل سخت قهر څخه راوګرځي، ترڅو مونږ هلاک نه شو.»

١٠ کله چې خدای ولیدل چې هغوی څه وکړل او څنګه هغوی د

بدو لارو څخه راوګرځېدل، نو هغه خپله پرېکړه بدله کړه او هغه

تباهي یې ورباندې نازله نه کړه چې د هغې ګواښ یې کړی و.

د یونس قهر او د خدای رحم

٤ ١ یونس په دې باندې ډېر خفه و او په قهر شو. ٢ نو هغه

داسې دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتنه، ایا دا هغه څه نه دي چې

ما هغه وخت وويل کله چې زه په خپل وطن کې وم؟ له همدې امله
 ما بېره وکړه چې ترشيش ته وتښتم، ځکه زه پوهېدم چې ته رحيم او
 مهربانه خدای يې. زه نه په قهر پرې او ستا تلپاتې مينه ډېره زياته ده،
 تا خپله پرېکړه بدله کړې او خلکو ته به سزا ورنه کړې. ﴿٣﴾ نو
 اوس ای خښتنه، زما ژوند واخله، ځکه چې زما دپاره د ژوند څخه
 مرگ ډېر ښه دی. ﴿٤﴾ خښتن په ځواب کې وويل: «ته څه حق
 لرې چې په قهر شي؟»

﴿٥﴾ يونس د ښار ختيځ خواته لاړ او کښېناست. هغه د خپل ځان
 دپاره يو پناه ځای جوړ کړ او د هغې لاندې کښېناست، دا انتظار يې
 کاوه چې وويني په نينوا باندې به څه پېښ شي. ﴿٦﴾ بيا خښتن
 خدای يو بوتی راشين کړ چې په يونس باندې سيوری وکړي، ترڅو
 د هغه قهر سوړ کړي. يونس د بوتی دپاره ډېر خوشحاله شو. ﴿٧﴾
 خو په راتلونکې ورځ سهار وختي خدای يو چينجی راولېږه او هغه
 بوتی يې وخور او هغه وچ شو. ﴿٨﴾ کله چې لمر راوخوت، خدای د
 ختيځ له خوا تود باد راولوزاوه او تر هغه وخته پورې لمر د يونس په
 سر باندې لگېده چې هغه کمزوری شو. هغه غوښتل چې مړ شي او
 ويې ويل: «زما دپاره د ژوند څخه مرگ ډېر ښه دی.»

﴿٩﴾ خو خدای هغه ته وويل: «ته څه حق لرې چې د بوتی په هکله
 په قهر شي؟» يونس په ځواب کې وويل: «زه حق لرم چې په قهر
 شم، دومره په قهر شم چې مړ شم!»

﴿١٠﴾ خښتن هغه ته وويل: «ته په دې بوتی باندې چې د هغه دپاره
 دې هېڅ زحمت نه دی ويستلی او نه دې لوی کړی دی، زړه

سوځوې. دا بوټی په یوه شپه کې راشین شو او په بله شپه وچ شو.
(۱۱) نو ایا زه د نینوا په لوی ښار باندې زړه ونه سوځوم؟ هلته د یو
لک او شلو زرو څخه زیات خلک شته چې جاهلان دي او
همدارنگه پر حیوانات په کې دي.»